

er det ham, der vil have Dem i Vejret. Jeg veed det med Sikkerhed.«

Journalisten havde, mens han talte, søgt i sine mange Lommer efter Notebogen, og han fandt den omsider nede i Foret paa sin højst medtagne Jakke. Men nu var ogsaa Fyldepennen bleven væk for ham, hvorefter han med sløv Resignation gentog den omstændelige Ransagning af sin Person.

»De skrev til mig, at De var Bladets teologiske Medarbejder,« sagde Pastor Vestrup med Mistro. »Hvordan skal det forstaaes?«

»Jo, det er rigtigt nok. Jeg vikarierer for Dr. Mikkelsen. Han studerer i Tyskland for Tiden. Mit Speciale er ellers Forlystelser — »A B D«. Nu er De med, ikke sandt?«

»Men jeg kan jo ikke huske fejl. De underskrev Dem *cand. theol.*«

»Det er jeg sgu ogsaa, min Herre! Kandidat med *Laudabilis* i Kirkehistorie og ellers tre rigtig pæne *Haud'er*. Havde det ikke været saa uheldigt for mig, at Barnetroen røg i Lyset ved den megen Omgang med den hellige Skrift, saa kunde jeg nu ha' siddet og haft det rigtig rart i en Præstegaard paa Landet og dyrket mine smaa menneskelige Svagheder, — saalænge den gik. Men det kender De fra Dem selv — ikke sandt?«

Pastor Vestrup havde ikke taget sine vildt mis-